

Çeviri: ÜLKER İNCE



2. BASKI

ROALD DAHL
.....
OSWALD
AMCAM





ROALD DAHL
OSWALD AMCAM

Roald Dahl bir casus, savaş pilotu, okolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucitti. Bunların yanı sıra, *Charlie'nin okolata Fabrikası*, *Matilda*, *Koca Sevimli Dev* ve daha pek çok harikulade kitabın yazarıydı. Dahl, dünyanın bir numaralı hikye anlatıcısı unvanını hl koruyor.

Roald Dahl, *Bay ve Bayan Kıl* adlı kitabında Öyle der:
“İyi düşünceleri olan bir insan asla çirkin olamaz. Düşünceleriniz iyiyse, yüzünüzden güneş ışını gibi fıŐkırır bu düşünceler ve her zaman çok hoş grnrsnz.”

Biz, iyi Şeyler yapmanın gücüne inanıyoruz. Bu nedenle, Dahl'ın kitaplarından elde edilen tüm gelirin %10'u* Roald Dahl yardım kurumlarına bağıŐlanıyor. Vakıf Şu alanlarda destek sağıyor: Çocukların bakımından sorumlu uzman hemŐirelere yardım, ihtiyaı olan ailelere bağıŐ ve eğitime destek programları. Bu önemli yardım çalıŐmalarımızı sürdürmemize katkıda bulunduğunuz için teşekkür ederiz.

Daha fazla bilgi için roalddahl.com'u ziyaret edebilirsiniz.



Roald Dahl Yardım Vakfı, 1119330 numarasıyla tescillenmiŐ,
BirleŐik Krallık'a bağılı bir yardım kurumudur.

*BağıŐlanan teliflerden komisyon düŐülmüŐtür.

My Uncle Oswald, Roald Dahl

© 1979, 1980, Roald Dahl Nominee Ltd.

© 1991, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 1991

2. basım: Ocak 2018, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 3000 adet yapılmıştır.

Editör: Berrak Göçer

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Azra Matbaası

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2

Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık ve Yayıncılık San.Tic. Ltd. Şti.

Beylikdüzü O.S.B Mah. Orkide Cad. No: 1/Z Beylikdüzü-İstanbul

Sertifika No: 28640

ISBN 978-975-07-3658-2

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750736582

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

ROALD DAHL
OSWALD AMCAM

ROMAN

İngilizce aslından çeviren

Ülker İnce

♥can

Roald Dahl'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Öptüm Seni, 1997

Çocuk kitapları:

Charlie'nin Çikolata Fabrikası, 1989

Charlie'nin Büyük Cam Asansörü, 1991

Dev Şeftali, 1998

Bay ve Bayan Kıl, 2007

Büyülü Parmak, 2007

Cadılar, 2007

Dünya Şampiyonu Danny, 2007

George'un Harika İlacı, 2007

Kaplumbağa, 2007

Yaman Tilki, 2007

Zürafa, Peli ve Ben, 2007

Matilda, 2007

Koca Sevimli Dev, 2008

Küçük Adam Büyürken, 2011

Tek Başına, 2011

İrikrym Timsah, 2014

Benek Tozu ve Diğer Müthiş Sırlar, 2016

ROALD DAHL, 1916'da Galler'de Norveçli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Eğitimini İngiltere'de tamamladıktan sonra Afrika'da Shell firması için çalışmaya başladı. İkinci Dünya Savaşı'nda RAF savaş uçaklarında pilotluk yaparken, başından aldığı ağır bir darbe sonucu ordudan ayrıldı ve ABD'ye gitti. Burada İngiltere için diplomatlık ve istihbaratçılık yaptı. 1942'de yazdığı ilk öyküsü "A Piece of Cake"te de (Çocuk Oyuncağı), 1943'te yayımlanan ilk çocuk kitabı *The Gremlins*'de de (Cinler) pilotluk günlerini yazdı. Özellikle *Charlie'nin Çikolata Fabrikası* ve *Matilda* gibi çocuk kitaplarıyla tanınan Dahl'ın yetişkinler için iki romanı (*Sometime Never: A Fable for Superman* [Hiçbir Zamanlar: Süpermen İçin Bir Masal], *Oswald Amcam*) ve altmıştan fazla öyküsü bulunmaktadır. Dahl, *Senin Gibi Biri* adlı öykü kitabı ile "Pansiyoncu Kadın" ve "Deri" adlı öyküleriyle üç defa Edgar Allan Poe Ödülü'ne layık görüldü. 1990'da Oxford'da kan kanserinden öldü.

ÜLKER İNCE, 1974-1989 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Yabancı Diller Yüksek Okulu ile Mütercim Tercümanlık Bölümü'nde çalıştı. 1985 yılında Lawrence Durrell'in *İskenderiye Dörtlüsü* (*Justine, Balthazar, Mountolive, Clea*) çevirisiyle *Yazko Çeviri Dergisi*'nin Azra Erhat Çeviri Ödülü'nü kazandı. Boğaziçi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Çeviribilim Bölümü'nde kuram ve uygulama dersleri verirken (1989-2000) Can Yayınları'nda ve Telos Yayıncılık'ta çeviri yayın editörlüğü yaptı. 2010 yılında Çeviri Derneği'nin onur ödülüne değer görüldü.

Dorian Gray'in Portresi (Oscar Wilde) çevirisi 2014 yılında *Dünya Kitap* dergisinde "Yılın Çeviri Kitabı" seçildi. Çevirileri arasında *Başka Sesler Başka Odalar* (Truman Capote); *Constance ve Yalnızlıklar*, *Sebastian ya da Güçlü Duygular*, *Mekân Ruhu*, *Kıbrıs'ın Acı Limonları* (Lawrence Durrell); *Tüfek, Mikrop ve Çelik* (Jared Diamond); *Parayı Verdi Düdüğü Çaldı: CIA ve Kültürel Soğuk Savaş* (Francis Stonor-Saunders); *Uçarı Kızlar ve Filozoflar*, *Caz Çağı Öyküleri* (F. Scott Fitzgerald); *Bülbülü Öldürmek* (Harper Lee); *Dostoyevski* (Joseph Frank) bulunmaktadır.

“Kolay kazanca bayılırım.”

Oswald'ın Günlükleri, XIV. Cilt

I

Oswald Amcama bir kez daha selam gönderme isteği duymaya başlıyorum. Yani, tabii Oswald Hendryks Cornelius artık yaşamıyor, öldü demek istiyorum, iyi yaşamayı seven o adam, o duayen, örümcek, akrep, baston biriktiren o koleksiyoncu, o opera aşığı, Çin porselenleri uzmanı, kadın avcısı, en önemlisi de gelmiş geçmiş zamparaların hiç kuşkusuz en zamparası olan o adam vardı ya, o artık yok. Zamparalık unvanına sahip olmak için yarışan ünlülerin sicili amcamınkinin yanında fasa fiso kalır. Özellikle de o zavallı Casanova'nınki. Casanova onunla yarışa girse bu yarıştan korkunç bir cinsel organ arızasıyla çıkardı.

Oswald'ın günlüklerinden aldığım ilk küçük pasajı ilk kez 1964'te yayımlayarak piyasaya sürmüştüm, üzerinden on beş yıl geçmiş. O zamanlar özellikle kimseyi rahatsız etmeyeceğini düşündüğüm bir pasaj seçmeye özen göstermiştim, hatırlarsanız o seçtiğim zararsız ve önemsizce pasajda, amcamın bir kadınla, Sina Çölu'nde cüzamlı bir kadının tekiyle nasıl çiftleştiği anlatılıyordu.

Buraya kadar iyi hoş. Ama amcamdan ikinci bir parçayı yayımlama tehlikesini göze almak için temizinden bir on yıl daha (1974) bekledim. Yine, bölge papazının, köy kilisesinde Pazar Okulu öğrencilerine okuyabileceği,

en olmadı Oswald'ın ölçülerine göre ehvenişer sayılabilecek uygun bir şey seçmek konusunda titiz davrandım. O parçada bir kokunun keşfinden söz ediliyordu, bu öyle bir kokuydu ki bir erkek bu kokuyu hangi kadının üstünde alırsa onun hemen oracıkta ırzına geçmekten kendini alamıyordu.

Bu suyuna tirit öykü yayımlandı diye ciddi ciddi dava açan falan olmadı. Ama söz konusu yayının başka türlü yansımaları oldu. Posta kutum kadın okurlardan gelen mektuplarla doldu taşı, kadınların hepsi de Oswald'ın o büyüğü kokusundan bir damlacık olsun göndermemi istiyordu. Sayısız sayıda erkek de benden aynı istekte bulunmak için mektup yazmıştı, yazanların arasında o eş benzeri görülmemiş derecede sevimsiz Afrikalı diktatör de vardı, kabinenin sol kanat bir bakanı da, Papalık kardinallerinden biri de. Suudi Arap prenslerinden biri bana İsviçre frank'ı cinsinden bir servet önermiş, Amerikan'ın merkezî haber alma teşkilatı CIA'den koyu renk takım elbise li biri, elinde yüz dolarlık banknotlarla dolu bir evrak çantasıyla birlikte bir öğleden sonra evime uğramıştı. Dedğine göre Oswald'ın kokusunu kullanarak dünyadaki üst düzey Rus devlet adamları ve diplomatları arasında her dediğinizi yaptıramayacağınız hiç kimse yoktu, teşkilatlılar formülünü satın almak istiyordu.

Ne yazık ki elimde o büyüğü sıvıdan bir damla bile yoktu, böylece konu kapandı.

Bugün, o koku öyküsünün yayımlandığından beş yıl sonra, amcamın hayatına herkesin şöyle kısaca konuk olabilmesi için kapıyı bir kez daha hafifçe aralamaya karar verdim. Seçtiğim bölüm XX. ciltten alınmış bir bölümdür, 1938'de yazılmış, o tarihte Oswald kırk üç yaşında, hayatının baharındaydı. Bu ciltte pek çok ünlünün adı geçiyor, bu kişilerin aileleri ve arkadaşları, Oswald'ın ister istemez söylemek zorunda olduğu şeylerin bazıla-

rından alınabilirler, böyle bir tehlike var elbette, bu çok açık. Tek yapabileceğim şey ilgili kişilerin beni hoş görmesi, kötü bir niyetimin olmadığına inanması için dua etmektir. Çünkü burada son derecede bilimsel ve tarihsel öneme sahip bir belge söz konusudur. Bu belge gün yüzüne çıkarılmamış olsaydı çok yazık olacaktı.

Oswald Hendryks Cronelius'un Günlükleri'nin XX. cildinden alınmış parçayı işte şimdi, tek sözcüğüne dokunmadan amcamın yazdığı gibi aynen aktarıyorum:

Londra, Temmuz 1938

Staines'de lüks arabaların imal edildiği Lagonda tesisine yaptığım verimli ziyaretten yeni döndüm. W.O. Bentley bana öğle yemeği yedirdi (Usk'tan gelmiş somon ile bir şişe Montrachet şarabı), benim yeni V-12'ye fazladan eklenecek parçaları konuştuk. Bana Mozart'ın *Son gia mille e tre*'sini hiç hatasız şekilde çalabilecek bir korna aygıtı sözü verdi. Bazılarınız bunu çocuksu bir şımarıklık olarak görebilir ama bu düğmeye ne zaman bassam, bizim o kadim Giovanni'nin o tarihe kadar baliketinde 1.003 İspanyol genç kızın ırzına geçtiğini insanlara hatırlatmak gibi hoş bir hizmette bulunacağım. Bentley'ye, koltukların ince elyaflı timsah derisiyle kaplanmasını söyledim, ön panelin ahşap kaplaması da porsukağacından yapılmalıydı. Neden porsukağacı? Çünkü ben İngiliz porsukağacının rengini ve dokusunu bütün öteki ahşaplarınkine tercih ediyorum.

Şu W.O. Bentley ne müthiş bir adam. Onun doğrucuca Lagonda'ya gitmesi Langonda'cılar için ne büyük bir zafer. Dünyadaki en güzel arabalardan birini tasarımılayan ve o tasarımıladığı şeye kendi adını veren bu adamın kendi şirketinden kovulması, rakip firmanın kucağına itilmesi ne acıklı bir şey. Ama bunun anlamı da şudur: Yeni Lagonda'ların dünyada eşi benzeri yoktur, ben de

alırsam bunu alırım, başka bir makine almam. Ama şu alacağım şey hiç de ucuza mal olmayacak. Bir otomobile ödemem olasılığı bulunduğunu düşündüğüm miktardan binlerce sterlin fazlasına mal oluyor bana.

Ama parayı umursayan kim! Benim hiç umursadığım yok çünkü her zaman çok param oldu. 200 bin sterlinimi on yedi yaşındayken kazandım, daha sonra çok daha fazlasını kazanacaktım. Ha, para kazanmak dedim de aklıma geldi, bu günlüklerde nasıl zengin olduğumu bir kez olsun anlatmadım.

Belki de anlatmanın zamanı gelmiştir. Galiba geldi. Çünkü bu günlükleri yazmaya başladığımda amacım insanları ayartma sanatının ve çiftleşmenin hazlarının tarihini yazmaktı ama burada biraz para kazanma sanatından, para kazandıktan sonra tadılacak hazlardan da söz etmezsem günlük eksik kalır.

Pekiyi o zaman. Kendimi bu işi yapmaya ikna ettim. Şimdi devam edip size hemen nasıl para kazanmaya başladığımı anlatacağım. Ancak olur da bazılarınız şeytana uyup bu özel bölümü atlayarak daha ağız sulandırıcı bölümlere geçmek isterseniz diye söyleyeyim, bu sayfalar da ağız sulandırmakta ötekilerden aşağı kalmaz hani, emin olun. Öyle olmasa benim de hoşuma gitmez.

Büyük servetler miras yoluyla elde edilmemişse genelde şu dört yoldan elde edilmiştir: ya hile yoluyla ya yetenek sayesinde ya yaratıcı düşünce gücüyle ya da şansın yardımıyla. Ben bu dördünün birleşmesi sonucunda bu işi becerdim. Dikkatle dinleyin, ne demek istediğimi anlayacaksınız.

1912 yılında, daha on yedi yaşındayken, Cambridge'deki Trinity Koleji'nin doğal bilimler bursunu kazanmıştım. Erken gelişmiş bir çocuktum, normalden bir yıl önce sınava girdim. Cambridge beni on sekiz yaşımdan önce kabul etmeyeceği için hiçbir şey yapmadan on iki

ay bekleyecektim. O yüzden babam bu on iki ayı boş geçirmemi istemedi, onun yerine Fransa'ya gidip dil öğrenmemi istedi. Bense bu harika ülkede dilden fazla bir şeyler öğrenebileceğim umudu içindeydim. Anlarsınız ya, Londra'da sosyeteye ilk defa çıkan kızlar arasında zamparalık yapmanın, fahişelerle düşüp kalkmanın tadını tatmış durumdaydım daha şimdiden. Bu genç İngiliz kızlarından biraz sıkılmaya bile başlamıştım. Hepsinin fazlaca içeriksiz olduğuna karar vermiştim, yabancı topraklara gidip oralara birkaç kile yaban yulaf tohumu ekmek için sabırsızlanıyordum. Özellikle de Fransız topraklarına. Güvenilir kaynaklardan öğrendiğime göre Parisli kızlar, aşk oyunları söz konusu olduğunda, Londra'daki kuzenlerinin rüyalarında bile göremeyecekleri birkaç oyun daha biliyorlarmış. Söylenenlere bakarsanız, cinsel birleşme pratiği İngiltere'de henüz emekleme dönemini yaşamaktaymış.

Fransa'ya hareket etmeden önceki akşam Cheyne Walk'ta ailemle birlikte oturduğum evde bir parti verdim. Özellikle evi bana bırakmak için annemle babam dışarıya yemeğe çıktılar. Kızlı erkekli on kadar arkadaşımı davet etmiştim, hepsi benim yaşıtımdı, saat dokuz olduğunda hepimiz oturmuş şarap içerken güzel pişmiş kuzu haşlaması ile hamur köftesi yiyor, güzel güzel sohbet ediyorduk. Ön kapının zili çaldı. Kapıya bakmaya gittim, morumsu kırmızı suratlı, kocaman bıyıklı bir adamla karşılaştım, elinde domuz derisi bir bavul vardı. Binbaşı Grout olarak tanıttı kendini ve babamı sordu. Babamın dışarıya yemeğe çıktığını söyledim. "Şu aksiliğe bakın," dedi Binbaşı Grout. "Beni evinde kalmaya davet etmişti. Eski bir arkadaşımım."

"Babam unutmuş olsa gerek," dedim. "Çok özür dilirim. Girin lütfen."

Girin dedim ama binbaşığı çalışma odasına götürüp

biz yan odada parti yaparken onu orada *Punch* dergisi okusun diye yalnız bırakamazdım, yanımıza gelmek isteyip istemeyeceğini sordum. İsterim, dedi. Bizimle birlikte olmak istermiş. Yanımıza geldi, yüzü neşeyle parlayan, orada bulunan herkesin üç katı yaşındaki bu eski kurt, o koca bıyıklarıyla falan, aramıza gelip rahatça yerleşti. Hemen kuzu haşlamasına gömüldü, ilk on beş dakikada bir şişe kırmızı şarabı gövdeye indirdi.

“Harika yiyecekler,” dedi. “Biraz daha şarabınız var mı?”

Ona bir şişe daha şarap açtım, o şişeyi de gövdeye indirişini bir çeşit hayranlıkla izliyorduk. Morumsu kırmızı yanakları hızla koyu mora dönüşmekteydi, burnu kıpkırmızı olmuş, yanıyor gibiydi. Üçüncü şişeyi yarılacağı zaman gevşemeye başladı. Bize, Anglo-Mısır Sudan’ında çalıştığını söyledi, izinli olarak yurda dönmüş. Sudan Su İşleri’nde çalışıyormuş, çok heyecanlı, çok zorlu bir işmiş yaptığı. Ama büyüleyiciymiş. Çok eğleneliymiş yani. Siyahilerle uğraşmak o kadar da zor değilmiş, kırbacı elinizden eksik etmemeniz yeterliymiş.

Hepimiz adamın çevresine oturmuş onu dinliyorduk, bu uzak topraklardan gelen morumsu kırmızı suratlı adam az ilgimizi çekmemişti.

“Sudan büyük bir ülke,” dedi. “Çok büyük. Çok uzak. Sırlarla, gizemlerle dolu. Sudan’ın büyük sırlarından birini size anlatmamı ister misiniz?”

“Çok isteriz efendim,” dedik. “Lütfen anlatın.”

“Büyük sırlarından biri,” diyerek bir kadeh daha şarap yuvarladı, “orada benim gibi eskilerin ve oralıların bildiği bir şeydir, Sudan yakı böceği denen küçük yaratık, doğru adını söyleyecek olursak *cantharis vesicatoria sudanii*.”

“Yani bokböceği mi demek istiyorsunuz?” dedim.

“Elbette ki hayır,” dedi. “Bu Sudan yakı böceği ka-

natlı bir böcek, sinek desek daha doğru olur, boyu iki santime yakın. Baktığınız zaman öyle güzeldir ki, altını yeşil, parlak, yanardöner bir kabuğu vardır.”

“Gizlilik neresinde?” diye sorduk.

“Bu küçük böcekler,” dedi binbaşı, “Sudan’ın yalnızca bir tek bölgesinde bulunur. Hartum’un kuzeyinde, yaklaşık elli kilometre karelik bir alanda, *hashab* dedikleri, Sudan sakız akasyası diyebileceğimiz bir ağaç yetişir orada. O böcekler işte bu ağacın yapraklarıyla beslenirler. İnsanlar bütün hayatlarını bu böceği arayıp bulmaya harcarlar. Onlara böcek avcıları denir. Gözleri çok keskin olan yerlilerdir bunlar, o küçücük yaratıkların yuvalarıyla, alışkanlıklarıyla ilgili her şeyi bilirler. O böcekleri yakaladıklarında öldürür, güneşte kurutur, ezerek toz haline getirirler. Bu toz, genelde bu tozu böcek kutusu denen çok güzel oyuntulu küçük kutularda saklayan yerliler arasında paha biçilmez değerdedir. Bir kabile şefi gümüştan yapılmış bir böcek kutusu kullanır.”

“Ama bu toz,” dedik, “bu tozla ne yapıyorlar?”

“Sorun *onların* bu tozla ne yaptığı değil,” dedi binbaşı, “*bu tozun* size ne yaptığıdır. Bu tozun küçücük bir tutamı dünyanın en iyi afrodisyakıdır.”

“İspanyol sineği!” diye bağırdı biri. “İspanyol sineği yani.”

“Pek öyle diyemeyiz,” dedi binbaşı, “ama doğru yoldasın. Sıkça rastlanan İspanyol sineği İspanya’da ve Güney İtalya’da bulunur. Benim sözünü ettiğim şey *Sudan sineği*, aynı aileden gelmesine karşın, tamamıyla farklı bir böcek. İspanyol sineğinden yaklaşık on kat daha güçlü. O küçük *Sudanlının* öyle korkunç bir etkisi var ki, küçücük dozlarda kullanmak bile tehlikeli.”

“Ama yine kullanıyorlar ha?”

“Hem de nasıl. Hartum’daki ve kuzeydeki bütün siyahiler o kadim böceği kullanır. Bu böceği bilen beyaz-

lar, en iyisi ona dokunmamak derler çünkü çok tehlikelidir.”

“Siz hiç kullandınız mı?” dedi biri.

Binbaşı başını kaldırıp bu soruyu sorana şöyle bir baktı, o koca bıyıklarının altındaki dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. “Bu konuya biraz sonra gelelim, olur mu?” dedi.

Kızlardan biri, “Sahi, nasıl bir etkisi oluyor tozun?” diye sordu.

“Aman Tanrım,” dedi binbaşı, “nasıl bir etkisi yok ki! Cinsel organlarınız bir ateşe tutulmuş gibi oluyor. O toz hem çok güçlü bir afrodizyak hem de çok tahrik edici. Öylesine kudurganlaşıyorsunuz ki, kendinizi dizginlemeniz ne mümkün, dizginleyemezsiniz ama aynı zamanda bu sayede kocaman ve uzun sürecek bir dikleşme yaşamanız garanti altına alınmış oluyor. Bana bir kadeh daha şarap verebilir misin sevgili delikanlı?”

Hemen yerimden fırlayıp şarap getirmeye gittim. Konuklarım birden çok sessizleşmişlerdi. Kızların hepsi binbaşuya dikmişti gözlerini, dalgın ve hareketsizdiler, gözleri yıldız yıldız parlıyordu. Oğlanlarsa kızlara bakıyor, kızların hazırlıksız yakalandıkları bu boşboğazlıklara nasıl tepki vereceklerini görmek istiyorlardı. Binbaşının kadehini doldurdum.

“Babanın her zaman esaslı bir kavı olmuştur,” dedi. “Puroları da iyidir.”

Bana bakıyor ve bekliyordu. “Bir puro ister misiniz efendim?”

“Çok naziksin,” dedi.

Yemek odasına gidip babamın Montecristo kutusunu getirdim. Binbaşı bir puroyu göğüs cebine koyup birini de ağzına yerleştirdi. “İsterseniz size gerçek bir öykü anlatabilirim,” dedi. “Kendimle ve yakı böceğiyle ilgili.”

“Anlatın,” dedik, “Anlatın anlatın efendim.”



Sıra dışının krallığına hoş geldiniz!

Casus, savaş pilotu, çikolata tarihçisi ve tıbbi buluşlar yapan bir mucit.

Roald Dahl, yazdığı kitaplar kadar renkli bir yazar. *Charlie'nin Çikolata Fabrikası* ve diğer çocuk kitaplarıyla tanınan Dahl'in yetişkinlere anlattığı hikâyeler de bir o kadar sihirli.



Cin fikirli Oswald, henüz on yedi yaşındayken kimseciklere haber vermeden Afrika'ya gider ve afrodisyak etkisi olan yakı böceği tozundan toplar. Kimya bilgisiyle bunu ilaca çevirecek, 1913'ün şen Paris'inde bakanlara, elçilere, türlü türlü beyefendiye satacak, böylece yüz binler kazanmaya başlayacaktır. Ama Oswald'ın gözü milyonlardadır. Yakı böceği tozunun yardımıyla kralların, sanatçı ve dâhi erkeklerin "hazinelerini" çalmak için müthiş bir tezgâh kurar: gelecekte kadınlara eşsiz bir vaat sunmasını sağlayacak bir tezgâh.



Dahl yetişkinlere hitap eden bu mizah dolu romanında 20. yüzyılın büyük isimlerini hınzırca selamlıyor. Proust, Einstein, Freud, Puccini, Renoir ve diğerlerini karakter olarak sunuyor okurlarına. Ülker İnce'nin özverili çevirisiyle yayımladığımız *Oswald Amcam*, büyük bir savaşla başlayan, kültürel ve teknolojik gelişmelerle devam eden çağa eğlenceli bir hatıra yolculuğu.

ROALD DAHL →

www.roaddahl.com

Teşekkür ederiz! Bu kitabı satın alarak bir çocuğa yardım etmiş olursunuz. Dahl'in kitaplarından elde edilen gelirin %10'u Roald Dahl yardım kurumlarına bağlanıyor. Daha fazla bilgi için kitabın üçüncü sayfasına bakabilirsiniz.

 **CAN**

canyayinlari.com twitter.com/canyayinlari facebook.com/canyayinevi

ISBN-13: 978-975-07-3658-2



9 789750 736582